

GAVRAN

Probudila me grmljavina.

Mislio sam da sanjam, jer nas sunce prati svih ovih festivalskih dana.

Ipak sam utonuo u san.

Jutros opet sunce i trebalo mi je vremena da shvatim da ta grmljavina nije bila u snovima.

Danas je četvrti dan Festivala.

Pola.

Lijepo se družimo, gledamo solidne predstave.

Publika zdušno podržava svoj Festival.

Volim vidjeti vesela lica naše drage publike.

Sve ide nekako upravo onako kako smo i zamislili.

Jučer i prekjučer smo u pratećem programu gledali predstave Eko Arta i Dječije scene Teatra FEDRA.

Mala raja za malu i veliku raju.

Sinoć su glumci Hrvatskog kazališta Travnik odigrali predstavu po tekstu Mire Gavrana, velikog dramskog pisca.

Lijepa igra Ante Bilića i Mateja Baškarada.

Nisu igrali na publiku, a publika ih je ipak jako lijepo pratila i nagradila dugotrajnim aplauzom.

Predstava koja govori o mladom čovjeku kojega za glumu priprema profesor sa Akademije scenskih umjetnosti i već poznat glumac, ogolijeva istinu, govori o snovima, srušenim i ostvarenim, o teatru, o potrebi za priznanjem, o licemjerstvu...

Čestitke glumcima.

Večeras će nam se po prvi put predstaviti Teatar mladih BN iz Bijeljine sa predstavom „Kad smo bili u našim godinama“.

Sudeći po naslovu, bit će jako zanimljivo.

Sretno ansamblu iz Bijeljine.

Idemo dalje!

SA PREDSTAVE
"ZABORAVI HOLLYWOOD"

HRVATSKO KAZALIŠTE
TRAVNIK

SA OKRUGLOG STOLA

PREDSTAVA "ZABORAVI HOLLYWOOD"

Senada Milanović, moderatorica Okruglog stola, pozdravila je prisutne i predstavila dugogodišnje prijatelje FEDRE. Osvrnula se na tekst autora Mire Gavrana koji je trenutno najizvođeniji hrvatski dramski pisac. Dodala je da je osnovao i svoje pozorište Gavran koje sarađuje sa GavranFestom (Festival na kojem se izvođe drame Mire Gavrana), a naši večerašnji gosti su učestvovali na tom festivalu u Pragu prošle godine. Zamolila je Antu Bilića da kaže kako je došlo do saradnje sa Mirom Gavranom i da nam predstavi rad pozorišta.

Anto Bilić, glumac i režiser predstave, odgovorio je da je još 1999. godine počela saradnja s Mirom Gavranom i da im je ove godine i sam predložio da se prijave na selekciju za GavranFest jer nije bio niko iz Bosne i Hercegovine prijavljen. Objasnio je način ocjenjivanja i donošenja konačne odluke. Dodao je, da je po njegovom sudu, ovo najbolji Mirin tekst te da su se zato odlučili za njega. Tekst je komedija, ali je jako pazio da ne ide u „geg“ i da ne bude pretjerivanja i podilaženja publici. Rekao je da je Hrvatsko kazalište Travnik poznato bugojanskoj publici jer često gostuju, da imaju jednog stalno zaposlenog glumca, ali da nisu u potpunosti riješili finansije. Imaju grupu entuzijasta koji se trude da održe ono što su do sada postigli.

Arijan Duradbegović je želio pohvaliti partnersku igru i dinamiku igre koja mu je držala pažnju do kraja.

Azra Huskić je dodala da i ona voli gledati predstave i igru Hrvatskog kazališta Travnik i da su je večeras oduševili.

Nedžad Ibarhimović, član stručnog žirija, čestitao je na uvjerljivoj i ritmičnoj izvedbi iz koje se vidi da se radi o iskusnim glumcima. Naglasio je da njega zanimaju konteksti u kojima su predstave rađene. Ovdje je prepoznao metod Stanislavskog po uživljavanju u lik, a potencijal teksta daje mogućnost eksperimentisanja sa drugim načinima izvođenja, naprimjer brehtovski, u kojem ima distanca između lika i glumca ili kamijevski odnos apsurdnog čovjeka, glumca koji je svjestan svih uloga koje igra. Zanimalo ga je zašto se režiser odlučio baš za ovaj metod.

Anto Bilić, glumac i režiser predstave, odgovorio je da taj stil omogućio osnovu da se pobjegne od „gega“, pretjerivanja i podilaženja publici, nezgodno ga je raditi drugačije jer su htjeli da komediju prikažu ozbiljno i publici u srednjoj školi. Rješenje se nametnulo samo po sebi.

Vahid Duraković je dodao da je vrlo bitno pitanje baznih pristupa, ali i to da mi često koristimo izraz podilaženje publici. Komedija ima svrhu da nasmiје publiku, često se desi da glumac malo iščaši, što je sasvim legitimno i to nije podilaženje publici, to je stilizacija lika. Da li je ta stilizacija uspjela ili ne to je druga priča.

Senad Milanović, član stručnog žirija, čestitao je od srca ansamblu na predstavi, pohvalio je da amatersko pozorište ima jedan ozbiljan pristup komediji. Tekst, rješenja i igra su ga oduševile. Sugerisao je da obrate pažnju na ritam i tempo koji mora biti brži kada se radi komedija jer ona tako funkcioniše. Glumci mogu biti potpuno prirodni, ali moraju biti brži, a to mogu postići tako što će lik profesora malo više biti okrenut prema partneru. Savjetovao je da se u partnerskim igranjima igra tako da partner dobije nagradu, ako i on tako igra, vi ste najbolji. Na takav način će izbjeći i pauze koje usporavaju radnju.

Marko Misirača, član stručnog žirija, pohvalio je Mateja Baškarada, kojeg je već gledao na sceni, čestitao je na izvedbi, režiji i na izboru teksta koji govori o glumcima, a kakve publika voli. Naglasio je da je u komediji važan tempo, ali Miro Gavran ne piše klasične komedije. Osim humora, u njegovim tekstovima ima i ironije i sjete i tuge, tako da ovo i nije komad u kojem bi trebalo insistirati na komedijskom tempu, nekada dobro dođu ta smirenja u komadu. Htio je da se osvrne na kontekst i rekao da mu je drago da su prethodne dvije večeri igrale predstave koje su slične, a ujedno i različite. Komedije, male forme, dva glumca, poznati tekstovi, ali jedna je otišla u farsično, pojačano dodvoravanje publici, a druga u potpuno drugačijoj formi, a ipak oraspoloži, nasmiје i dirne publiku. Ovdje se mogla osjetiti razlika između stilizacije i dodvoravanja publici. Dodao je da se i veliki glumci mogu izgubiti u stilizaciji, a večeras su glumci pokazali da su koncentrisani i da drže osnovnu radnju komada tako da su ispričali priču koja je lijepa i zanimljiva.

Senada Milanović, moderatorica, zahvalila je prisutnima na dolasku i učešću u razgovorima o predstavi.

KNJIGA UTISAKA

"ZABORAVI HOLLYWOOD" HRVATSKO KAZALIŠTE TRAVNIK

Simpatična komedija, super duo.

Odlična komedija, efektna gluma! Ocjena 8/10. - Archy

Poučna predstava.

Predstava je bila odlična.

Bilo je baš zanimljivo i smiješno.

Predstava je bila veoma poučna, baš ga je zezn'o!

Predstava prikazuje našu svakodnevnicu.

Divna predstava, odlični glumci.

Fino!!!

Veoma zanimljivo.

Odlično!

Šta reći, koju poruku poslati?

Užasno.

Odličan 5!

Predstava koja nas uči kako učenik postaje učitelj.

„Ti ćeš zaboraviti Hollywood za mjesec dana, a ja ću tebe.“

Odlična predstava, dobra tema, svedena igra. Uživala sam!

Divno izvođenje. Pohvala za zajednički rad. Čestitamo! – Maja i Ena, DIS teatar.

RAZGOVOR SA ... ANTO BILIĆ

Treća predstava u okviru takmičarskog programa 54. Teatarskog festivala FEDRA dolazi nam iz Travnika. Riječ je o predstavi Zaboravi Hollywood, reditelja, ali i glumca Ante Bilića. Prije svega čestitke, stvarno sam uživala u predstavi, a uživala je i publika i jako lijepo reagovala na neke komične situacije koje ste na okrugom stolu spomenuli da nisu bile isforsirane i stvarno nisu.

Ma da, u biti, najljepše stvari u životu su jednostavne stvari. Nisu ni forsirane, ni neforsirane, nego jednostavne. Mi smo večeras iznijeli jednostavnu priču, donijeli smo je na FEDRU i iznijeli smo je na jednostavan način.

Zašto baš ovaj Gavranov tekst?

Pa ja sam pričao da je to tekst koji se meni u biti najviše sviđa od svih njegovih tekstova, duo drama te sam baš imao priliku s njim razgovarati u Pragu kad smo bili na festivalu. To je jedan tekst koji naizgled jednostavnom pričom, kada uđe u kazališnu čaroliju, kada uđe u ovu crnu kutiju, tu svemoćnu čaroliju teatarsku, postane sasvim nešto drugo što publiku osvaja i dobija.

Mene je oduševio na prvo čitanje, a onda moram priznati da sam to gledao 1998. godine. Prvu njihovu izvedbu sam ja gledao slučajno u Omišu na nekom festivalu.

Kad me Miro nazvao da bi radili nešto za Prag, da bi konkurirali, rekao može - "ali uvijek taj tekst". Ja sam im rekao da hoću taj tekst te da ga neću posložiti kako ti misliš, nego kako ja mislim. I onda se on iznenadio, rekavši da nikad nije gledao svoj tekst ovako.

Koliki je izazov i režirati i glumiti?

Pa, da budem brutalno iskren, to je neozbiljno. Neozbiljan pristup - kada čovjek uzme da igra i da režira. Mislim da bi se glumac trebao odreći da li da glumi ili da režira. Onda to uvijek ostane negdje polovično. Fali nešto. Mislim da bi to za jedan ozbiljno veliki teatar, profesionalni, bilo krajnje neozbiljno da redatelj igra u predstavi. Osim ako to nije neki epizodni lik. Prije nego izađem na pozornicu, poredim taj lik sa jednom ulaznom mirnoćom kojom on mora kada uđe kroz te prve dvije stranice naći i otvoriti to što treba. Mora unijeti taj ritam i stil Stanislavskog, mora se opredijeliti u kom će ritmu krenuti ta predstava. Ova naša predstava se može igrati brže i sporije, ali mi smo precizno odredili taj ritam koji moramo iznjedriti u prve dvije stranice i ovaj tekst to zahtijeva. Imali smo problem kad smo igrali u Pragu, oko prevoda titlova na češki i na engleski.

Za kraj, kada biste imali neograničen budžet i vremena koliko god vam je potrebno da pripremite predstavu koja bi najbolje predstavila Travnik i ljude iz Travnika da prikazete na FEDRI, koju biste priču izabrali i zbog čega?

Izabrao bih priču „Travnička hronika“, roman Ive Andrića. Ne mora to biti preveliki budžet, budžet kao neke velike kazališne predstave, dotjerati ju treba na način da to bude predstava koja bi igrala na repertoaru, garantujem, deset godina, a ljudi bi se deset godina jagmili za kartu više.

Sjajan izbor i dobro ste to rekli. Hvala vam puno za razgovor, hvala vam za sjajnu predstavu.

PREDSTAVLJAMO GLUMCA VEČERI MATEJ BAŠKARAD

Mateja Baškarada ne treba posebno predstavljati ljubiteljima teatra u Bugojnu. Radi se o našem dugogodišnjem prijatelju, koji je, zajedno sa Hrvatskim kazalištem Travnik, redovan učesnik na našem Festivalu. Matej, kaži nam nešto o samoj predstavi koja očigledno kod publike dobro prolazi?

Prije nekih dvije godine, Anto i ja smo počeli razgovarati o tome da uredimo neki tekst i tako je krenulo. Anto je ovaj tekst imao na umu, a pošto se poznaje sa Mirom Gavranom, došli smo do toga da postavljamo "Zaboravi Hollywood". Što se tiče samog procesa, sve je poprilično bilo lagano. Nismo htjeli da, postavljajući predstavu, ulazimo u neke velike dubioze, neke stilizacije. Ja osobno volim taj realizam pa ako se može negdje nešto napraviti u smislu nekog gega, neke improvizacije, tim bolje. Više sam za to, nego da se ide u nešto što sam tekst možda i ne nudi, pa onda to bude nejasno i onima koji igraju i onima koji gledaju.

Predstava je gledljiva, kao što sam već rekao, i dobro prolazi kod publike. Koliko puta je već izvođena i kakvi su planovi kada je ona u pitanju?

Ovo nam je, mislim, neko deseto izvođenje, igrali smo je i u Pragu, za par dana ćemo je igrati u Starom Gradu na Hvaru. Znači, ona ima jedan fini kazališni život zbog čega sam jako sretan.

Na okruglom stolu je rečeno da si sada i profesionalno zaposlen u kazalištu, pa da nam kažeš nešto o aktivnostima koje provodi vaše kazalište?

Trenutno smo u procesu rada na jednočinkama koje su bazirane na djelima Ive Andrića. Imamo tu i našu mladu scenu, naše mlade glumce sa kojima radim ja, nekada i Anto, a nekada i naše mlade kolegice Renata Ignjić i Danijela Lovrić. Sa omladinskom scenom smo prošle godine imali premijeru predstave "Princeza na zrnju graška". Naravno, uvijek smo u nekim vježbama, probama, nevezano da li imamo neki tekst ili nemamo. Uglavnom smo stalno u nekim aktivnostima.

Pitanje za kraj ovog našeg razgovora, pošto si dugogodišnji sudionik našeg Festivala, šta za tebe predstavlja festival FEDRA?

Fedra je, kada je u pitanju amaterizam u Bosni i Hercegovini, a i šire, stub, temelj. Mislim da bi bilo jako žalosno da nema FEDRE. Jako je dobro, posebno za mlade ljude, da ima jedan ovakav festival i da živi taj teatarski amaterizam, koji je svakako jako bitan segment i za one koji se misle dalje nastaviti baviti teatrom, ali i za cjelokupno društvo. Vama sam jako zahvalan što se borite i što organizirate jedan ovakav Festival i želim vam da živi još najmanje dvjesto godina.

RAZGOVOR SA... SENADA MILANOVIĆ

Razgovaram sa profesoricom bosanskog jezika i književnosti, moderatoricom Okruglog stola na 54. Teatarskom festivalu FEDRA, ali i predsjednicom teatra FEDRA, Senadom Milanović. Zašto ove godine nema teatra Fedra? Navikli smo da oni otvore, da vi otvorite festival FEDRA.

Pa da, možda je malo neobično, sa obzirom da domaćini uvijek otvaraju. Samo mala ispravka, ima teatra FEDRA, ali u pratećem programu - Dječija i Omladinska scena, ali nemamo, uslovno rečeno, odraslu, odnosno festivalsku predstavu. Često se politika zna umiješati i u ove kulturne stvari. Negdje smo u januaru saznali da smo skinuti s budžeta nakon 63 godine postojanja, bez obzira što smo organizacija, odnosno udruženje koje vrlo ozbiljno radi i ozbiljno predaje izvještaje. Nismo smjeli da uđemo u jedan projekat u kojem nemamo finansije. Mnogi bi rekli kako za kulturu i za amaterizam ne trebaju finansije, međutim, to je velika greška, iluzija, jer da bismo napravili dobru predstavu, moramo da imamo između ostalog i novac da bismo imali dobru produkciju. Tek smo nakon konkursa na projektnoj osnovi, aplicirali i 1. juna smo dobili novac, međutim za mjesec dana se ne može napraviti ništa ozbiljno. Nadam se da će iduće godine FEDRA ponovo zasjati u svom punom sjaju, onom pravom kako smo i navikli. Ipak smo ostali organizatori i dalje smo ovdje na festivalu kao domaćini.

Idemo na veselije teme. Spomenulo se - 63 godine postoji Teatar Fedra, samo je tokom rata prekinut i nastavio je s radom 1996. Godine. Osvrnimo se na danas. Koliko teatar Fedra broji članova, o kom uzrastu se radi?

Veliki je broj članova, ako računamo i one koji su nekad bili članovi i koji su sad članovi. Kad pričamo o aktivnim članovima, ne znam tačno, no imamo onako vrlo živu malu scenu, odnosno dječiju, a omladine uvijek ima puno. Od odraslih smo tu mi neki koji smo oduvijek tu, s tim da imamo i neke nove članove koji rade po potrebi. A imamo i naše studente ili one koji su završili fakultet koji možda žive u drugim gradovima, ali rado se odazivaju, dolaze kad je riječ o nekim projektima i tako dalje i tako dalje. Osim što radimo predstave, radimo i na jednom edukativnom planu. Mi želimo u stvari da educiramo publiku, mladu publiku, koja će zavoljeti pozorište i ići će redovno u pozorište, ne samo ovdje u Bugojnu, nego naravno i u drugim

gradovima. To nam je možda primarni plan i mislim da smo u tome jako uspjeli. Svi koji dolaze i gostuju ovdje kažu da imamo jako finu, kulturnu publiku, koja itekako zna da odvaga šta je predstava, a šta je u stvari šund, šta je samo zabava. I na to sam baš posebno ponosna, s obzirom da živim u nekom vremenu poremećenih vrijednosti, kada ono što nije vrijedno postaje vrijedno, kada imamo više tu nešto trivijalno, a ne u pravom smislu, znači umjetničko i vrijedno.

Kad već spominješ veliki broj mladih, mene je baš iznenadilo koliko mladih ima, ali me zanima na koji način ih vi privučete u teatar?

Interesantno, sad moram da malo da prebacim na školu. U organizaciji FEDRE ima nas jako puno profesora iz Gimnazije, znači u suštini jedan veliki dio organizacije smo najprije mi sa svojim učenicima. Mi smo 2015. godine u našoj školi, našoj Gimnaziji osnovali svoj vlastiti festival, Festival dramskih minijatura. Svako odjeljenje, znači 24 odjeljenja naše škole imaju zadatak, koji je čak ušao u nastavni plan i program nastave bosanskog jezika i književnosti - da moraju da osmisle jednu svoju kratku dramsku minijaturu koja traje desetak minuta. Moraju da napišu tekst, da režiraju, da glume, da osmisle scenografiju, kostim. Naš Bato je tu uvijek na usluzi da ih osposobi kako da vladaju tehnikom te sve ovo uspješno egzistira već od 2015. godine. Uspjeli smo da taj festival "nametnemo" i na kanton, tako da nas je već četiri godine unazad i Ministarstvo obrazovanja prepoznalo i taj festival je postao kantonalni, sa takmičenjem u cilju. Voljeli bismo da to sad malo proširimo na druge kantone.

Šta ste, vi kolege i profesori u Gimnaziji, primijetili kod djece koja su krenula da se bave teatrom? Neke promjene kod njih? Pozitivne stvari?

Da, to mi započnemo u školi, na nastavi, jer naša škola zaista nije baš reprezentativan primjer kad pričamo o nekom stereotipnom obrazovanju, mi smo nekako odskočili. Možda nisam skromna, ali ozbiljan tim stoji iza toga. Tako ih učimo kritičkom promišljanju, kako da odvagaju šta je vrijedno, šta nije vrijedno, da se vrate nekim iskonskim vrijednostima, i onda oni koji se bave pozorištem, koji dolaze ovdje i koji su prisutni na okruglim stolovima, dolaze da prosto čuju struku, čuju kako odrasli promišljaju. Ali, i oni sami učestvuju, iznose svoje mišljenje, u čemu zaista treba da ih ohrabrimo.

Za kraj, kada biste morali prepustiti FEDRU mladima, šta biste željeli da nikada ne promijene, a šta biste voljeli da potpuno drugačije rade od vaše generacije?

Vrlo interesantno pitanje. Da drugačije rade od nas, oni to možda čak i rade, ne izgaraju, ali to je neko vrijeme kad smo mi započeli ovaj proces i festival, to je bilo prije 20 i više godina, prosto smo bili željni nečega, nismo se služili niti internetom, ni Facebookom, ni društvenim mrežama. Tako da smo morali da imamo nešto da se zakačimo. Voljela bih da unesu neke inovacije. Da unesu nešto što će biti potpuno savremeno, savremenije i da se ne drže slijepo nekih stereotipa - možda kojih se mi držimo, a držimo. Ipak bih voljela da ne mijenjaju strast koju mi još uvijek posjedujemo. Mada je ona, nažalost, pomalo slegla. To vjerovatno dolazi s godinama. Treba da budu i glasnjiji. Eto, bit će glasnjiji. Nekako će pričati u pozorištu glasnije i pokušat će da pronađu način da nametnu kulturu i sam teatar i onima od kojih, nažalost, zavisimo u finansijskom smislu.

Hvala ti za ovaj razgovor. Hvala ti za ovu poruku.

FEDSIKON

Ime i prezime?

Amir Nuhić

Mjesto iz kojeg dolazite?

Bugojno

Da možete birati bilo koji pozorišni žanr za igrati do kraja života, koji biste izabrali i zašto?

Improv teatar jer mi se doima najzanimljivijim i u njemu sam najiskreniji i najdosljedniji sebi.

Koliko godina ste u teatru i sjećate li se prve uloge?

3 godine i prva uloga mi je bila uloga naratora u novogodišnjoj predstavi male scene Teatra FEDRA Bugojno.

Da li je improvizacija talenat, vještina ili nužda i koliko je zapravo koristite?

To je vještina koju imaš ili nemaš i ja je svakodnevno koristim.

Šta biste poručili sebi na početku pozorišnog puta?

Polako i po istilahu (kako treba).

VEČERAS

Mala sala

19,00 sati

PRATEĆI PROGRAM

Teatar Fedra Bugojno
HOĆE L' NAM TREBATI SLOVA
(Autor teksta: Kolektiv inspirisano djelom "Vremena za pamćenje" Une Vizek i AI)

Režija: Amel Ugarak

Igraju:

Una Ugarak

Nedim Čefo

Amer Sušić

Tara Velagić

Hanah Hozić

Naida Bušatlić

O predstavi:

Učili smo o teatru i pravili predstavu.

Htjeli smo da znamo na šta će ličiti
svijet, nakon stotinu godina upotrebe i
razvoja umjetne inteligencije.

Tragali smo u vremenu, ali najviše u
prostoru.

Tokom traganja, postavili smo sebi pitanje.

Hoće l' nam trebat' slova?

VEČERAS

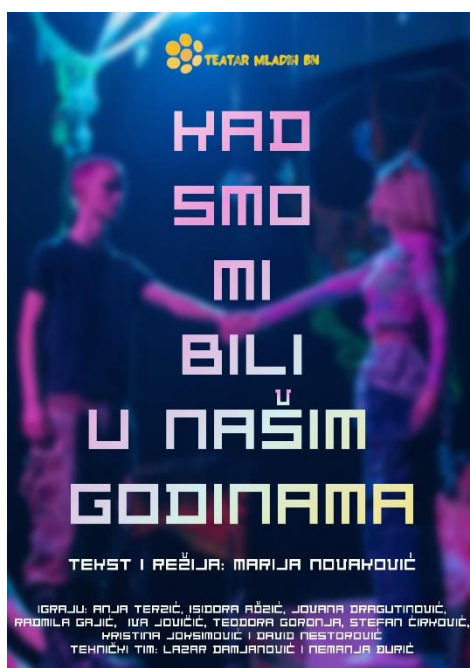
Pozorišna dvorana

20,30 sati

TAKMIČARSKI PROGRAM

Teatar mladih BN, Bijeljina
KAD SMO MI BILI U NAŠIM GODINAMA
(Autorica teksta: Marija Novaković)

Režija: Marija Novaković

Igraju:

Anja Terzić – *Praktična ideja*
Isidora Adžić – *Kreativna ideja*
Radmila Gajić – *Autodestruktivna ideja*
Jovana Dragutinović – *Romantična ideja*
Iva Jovičić – *Filozofska ideja*
Teodora Goronja – *Ona*
Stefan Čirković – *On*
Kristina Joksimović – *Drugarica*
David Nestorović – *Drug*

Tehnički tim: Lazar Damjanović, Nemanja Đurić, Dragana Arsenić

O predstavi:

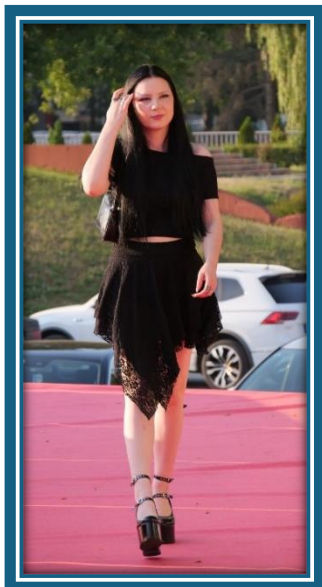
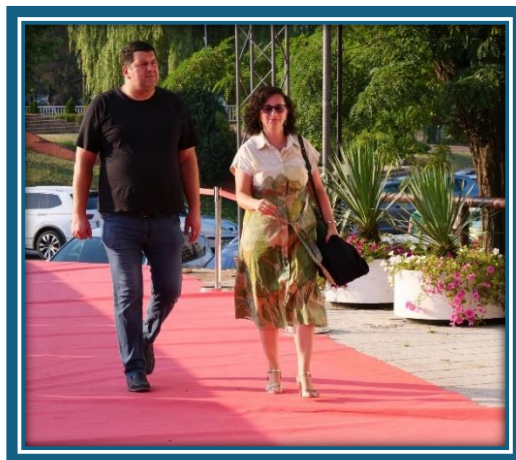
Predstava se bavi temom adolescencije i svim izazovima, promjenama i pitanjima koje taj period života nosi. Kroz niz duhovitih, emotivnih i prepoznatljivih situacija predstava otvara teme odrastanja, odnosa sa roditeljima, školskih problema, prvih zaljublјivanja, potrebe za pripadanjem, moralnih dilema, identiteta i suočavanja sa pritiscima koji prate mlade ljude u savremenom društvu.

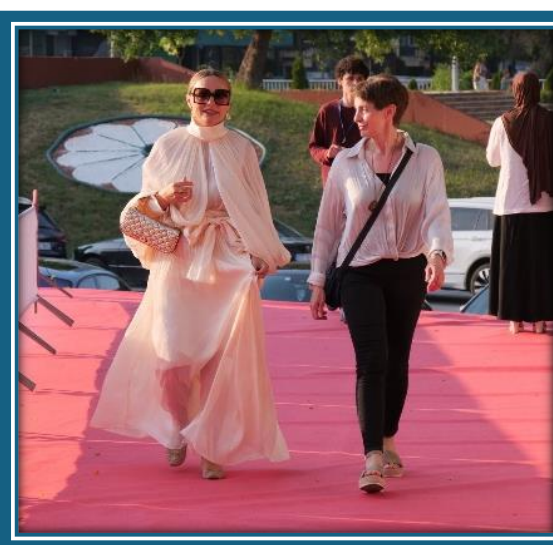
Radnja je ispričana iz vizure pet ideja koje se nalaze unutar jednog Uma. Svaka od njih ima svoj pogled na svijet, svoje strahove, želje i principe, zbog čega između njih konstantno dolazi do sukoba, neslaganja i pokušaja da upravo njihova verzija priče prevlada.

Kroz taj nadrealni i simbolični okvir predstava na duhovit i poetičan način prikazuje unutrašnji haos adolescencije, ali i ljepotu procesa odrastanja i pronalaska sebe.

3. DAN FESTIVALA

OBAZIRANJA

FEDRO: Mislio sam da će danas padati kiša ko iz kabla.

FEDRINICA: Po čemu si mislio?

FEDRO: Sinoć je grmilo, ne znam je li sijevalo, žmirio sam.

FEDRINICA: Ništa ja nisam čula.

FEDRO: Nemaš nikakvih briga, spavaš ko medvjed.

FEDRINICA: Ja nemam briga, nek ti je nasramotu i to što me porediš sa medvjedom, a ja sam žena.

FEDRO: Dobro, eto, spavaš ko medvjedica, jesi li sad zadovoljna, feministkinjo jedna.

FEDRINICA: O čemu se ti brineš, ja kuham, perem, peglam, čistim, usisavam, radim sve, šta ti radiš?

FEDRO: Evo pijem kahvu, šta ima kod tebe?.

FEDRINICA: (začudeno) Kakve veze ima kahva sa ovom pričom?

FEDRO: (podsmješljivo) Bez nje nema priče, a pitala si me šta radim pa sam ti odgovorio.

FEDRINICA: A zanemario si pitanje o čemu se brineš.

FEDRO: (opet podsmješljivo) Brinem se o tebi, o situaciji u svijetu, o ulaznicama za predstave, o mnogo čemu.

FEDRINICA: Baš si nekakav arogantan, isti si onaj profesor glume iz one predstave sinoć.

FEDRO: Hvala na komplimentu.

FEDRINICA: Nije ti to kompliment, biti arogantan je loše. Ružno i licemjerno je misliti da si nešto viši i bolji od drugih.

FEDRO: Od tebe sam bolji sto puta, samim time što si ti osoba koja se ni o čemu ne brine.

FEDRINICA: (ljutito) Majke mi mile, stvarno se praviš blentav i namjerno mi ovo radiš sa namjerom da završim u ludnici ili da se ubijem iz one lovačke puške obješene na zidu.

FEDRO: Slučajno da nisi uzela pušku, znaš da sam jedva nabavio metke. Ako ćeš mene pitat, predlažem ludnicu.

FEDRINICA: (ljutito ustade i poče sklanjati findžane sa stola) Ti ćeš mene natjerat da...da ...ma znaš, prestat ću da vjerujem u ljubav.

FEDRO: Ostavi mi taj findžan, ne kvari mi ćejf.

FEDRINICA: (demonstrativno izađe iz zalupi vrata za sobom) Ostavi findžan, eto ti findžan, dabogda ti bio zadnji u životu... (zastade) Bože, bi onda bila rahat...

SELEKTOR:

Vahid Duraković

STRUČNI ŽIRI:

Nedžad Ibrahimović

Marko Misirača

Senad Milanović

MODERATOR OKRUGLIH

STOLOVA:

Senada Milanović

ORGANIZACIONI ODBOR:

Senada Milanović

Nedžad Milanović

Suad Velagić

Edin Ćatić Bato

Ermina Musić

Vahid Duraković

Antonio Džolan

Tidža Čaušević

Elma Idrizović

Mirza Bušatlić

Anela Ćosović

ŽIRI PUBLIKE:

Sead Karadža

Edin Edo Korjenić

Emina Hozić

Munevera Bešlić

Amna Huskić

Miroslav Ristanović

Arijan Duradbegović

Nedim Ćefo

Amir Nuhić

DIREKTOR FESTIVALA: Mirza

Idrizović

ORGANIZATOR KULTURNIH

AKTIVNOSTI: Vahid Duraković

PR FESTIVALA: Mirza Bušatlić

REDAKCIJA BILTENA:

Nedžad Milanović, urednik

Ermina Musić, tehnička urednica

Suad Velagić

Mirza Bušatlić

Ajla Sušić

Adin Kurbegović

Senada Milanović

DIGITALNI DIZAJN FESTIVALA:

Edin Ćatić Bato

TEHNIČKA EKIPA:

Senad Imamović Struja

Edin Ćatić Bato

Mahmut Ždralović

Emir Hodžić Zoha

DIZAJN PLAKATA I NASLOVNICE

KATALOGA: Tidža Čaušević

UREDNIK INTERNET STRANICE:

Edin Ćatić Bato

VOLONTERI:

Adem Ugarak (koordinator), Lamija

Horozović, Daira Ahmić, Isak Frljak,

Emrah Bušatlić, Medina Isak, Merima

Mešić, Ahmed Zekotić, Aid Šehić, Hanah

Hozić, Abduselam Hozić, Jasmin

Omeragić, Nešad Mašić, Selma Huskić,

Lejla Ahmetović, Una Ugarak, Nedim

Ugarak, Ajna Ždralović, Naida Bušatlić.